

„Ez mindannyiszor lenyűgözte: miként
képes a puszta tenyerek és a léptek
súrolása évszázadok alatt így
megviselni a szilárd acélt.
Molekulánként, gondolta. Minden élet
lekoptat egy réteget, ahogy a siló is
felemészti azt az életet.”

A Siló – 1. fejezet

Hugh Howey sorozatának az első kötete egy elképesztő világba invitálja meg az olvasót. Egy olyan világba, ahol az emberek a föld alatt élnek, egy silóban, ami 144 emelet mély és több napig tart, míg az ember a felső emeletről az utolsóig lemegy. Egy olyan világba, ahol az általunk ismert Föld már nem létezik, mert *egy nagy háború* mindent elpusztított, mindent mérgezővé tett. A silót, a háborút túlélő emberek népesíti be, illetve a túlélők leszármazottjai, mert az ott élők az ütközetről úgy beszélnek, mintha valamilyen legenda lenne. Mindenkinek megvan a dolga, hogy az a hely, ahol élnek, az megfelelően működjön. Külön szintje van a kórháznak, a növénytermesztésnek, sőt még a haszonállatoknak is.

A kinti világ pedig szép csöndben *gyógyul*, a silóban élő emberek pedig várják, hogy a mérgező levegő átalakuljon lélegezhetővé. Vagy a kinti világ *mégis élhető*? De a falakra szerelt külső kameráknak köszönhetően kivetített kép szerint a kint uralkodó erők még egy jó darabig az emberiséget ebbe a több emeletes monstrumba kényszeríti.

Az első könyvben a siló seriffjét ismerjük meg, azaz Holstont, aki úgy kezdi a napját, ahogy az élete során bármikor, de valami mégis más. Bemegy az irodájába, de nem kezd el dolgozni, hanem leveszi a jelvényét és a helyettesével közli, hogy ő *ki akar menni* a silóból. De hogy miért? Azt ugyan senki sem tudja biztosan, de sejtik, hogy azzal lehet összefüggésben, ami pár éve a feleségével történt.

A történet 2 szálon fut. Az egyik a jelenben, ahol felkészítik Holstont a kint rá váró feladatra, és közben a gondolataiban vele együtt ismét átélhetjük a 3-5 évvel ezelőtti történeteket. Azokat az eseményeket olvashatjuk, amelyek a feleségével történtek, mert az egész miatta kezdődött.

A nő, Allison, a számítógépét bújva felfedezi, hogy van a siló rendszerében néhány fájl-töredék, amit régen kitöröltek és megpróbálja azokat helyreállítani, de a kíváncsisága vezet végül örületbe, ami pedig a vesztét okozza. Ott lehetünk, amikor Holstonnak elmondja, az akkor már „tébolyult” felesége azt, amit ő igazságnak hisz, és akkor is, amikor végső búcsút vesz a szerelmétől.

A siló életét bizony sűrű politikai szálak töltik meg és a kérdés az, hogy kinek lehet az érdeke az, hogy azok a fájlokat töröljék és titokban is maradjanak? Kinek lehet fontos az, hogy a silóban élő emberek továbbra is a siló rabjai maradjanak?

Az első könyv csak 60 oldalas, de Hugh Howeynek sikerült ezt a 60 oldalt úgy megtöltenie, hogy az olvasó úgy érzi, mintha egy több száz oldalas könyvet olvasna. A cselekmény csavaros és szinte beszippantják az embert a sorok. Garantált a gondolatkeltés és a csalódottság érzése, mert szinte azonnal vágyat érzünk arra, hogy elkezdjük olvasni a folytatást, mert ez a történet bizony még további 4 részen át folytatódik, valamint 3 előzménykönyvet is írt Hugh Howey.

Csak ajánlani tudom ezt a könyvsorozatot. Higgyék el, megéri bele olvasni, nem csak azért, mert „csak” 60 oldal.